

Actiecapital, saa seer jeg ikke, hvorledes man i den stulde have kunnet finde en Sikkerhed for Anlægget. Og forsaavidt det stulde være i det Overstud, som Selskabets tidligere Baner allerede nu give ud over 4 pCt., at Sikkerheden stulde søges, saa maa jeg bemærke, at dette Overstud ifjor blev angivet til mellem 40,000 og 60,000 Rbd. for Aaret, og jeg vil saa spørge, hvor langt det stulde kunne strække til for at dække en Rentegaranti med et Omfang af 7 til 8 Millioner? Hvis Banen i Sydjælland havde været urentabel, hvor langt stulde saa disse 40,000 til 60,000 Rbd. række? Vi gif ifjor trostigt ind paa at paatage os den omtalte Rentegaranti; men jeg paastaar, at det var fuldt saameget, om ikke mere, af Hensyn til, at vi ansaae den foreslaaede Bane for at være i og for sig rentabel, som af Hensyn til det nævnte Overstud paa de 40,000 til 60,000 Rbd. paa de andre af Selskabets Baner. — Saadanne Udtryk som, at man lader Jerne stjotte sig selv, medens man sørger mere, end det er nødvendigt, for Sjælland, troer jeg ikke behøver Gjendrivelse, thi jeg troer, at Kjenndsgjerninger noksom have vist, hvor villige baade Regjeringen og Rigsdagen til enhver Tid have været til at fremme Jernbaneanlæg her paa Jerne.

Endnu maa jeg kun til det ærede 12te kongevalgte Medlem (Fischer) rette en lille uskyldig Bemærkning. Det ærede Medlem troede, at en Udtalelse af mig forleden stulde være Spøg og ikke Alvor. Han feilede; det var netop ramme Alvor. Han sigtede derved til den Udtalelse af mig, at, da man nu engang var gaaet ind paa at bygge de andre Jernbaner med Bugter, kunde man ligesaa godt lave en Bugt paa den vendsysselste Bane. Det var ikke Spøg, men ramme Alvor, thi netop ved den tidligere Votering af Jernbanen fra Fredericia, eller jeg kunde vel endog saa sige fra Snoghøjt eller Rolding, op til Aalborg er man jo gaaet fuldstændigt ind paa, at Banen skal være en local Bane og væsentligt skal søge sin Betydning i den locale Trafik og ikke i den gennemgaaende Trafik. Det er netop dette Princip, der har gjort sig gjældende ved Bestemmelsen af Retningslinien gennem det øvrige Sjælland, og det forekommer mig altsaa, at det

fornuftigviis ogsaa burde gjøres gjældende i Vendsyssel ved Banens Forsættelse, og at det heller ikke der kunde komme videre an paa at gjøre endnu en lille Bugt, naar man derved hjalp paa Banens locale Betydning; at Banen nu vinder i local Betydning ved at komme op til Hjørring, derom tvivler jeg ikke. — Det ærede 12te kongevalgte Medlems (Fischer) Foredrag var isøvrigt saa alvorligt, at jeg ikke kan antage, at nogen Uttring af ham har været spøgfuld; men det gjorde unægtelig et noget besynderligt Indtryk paa mig, naar han, kort efter at han havde anbefalet ved Anlægget af Vendsysselbanen at gaae den kortest mulige Vej, netop af Hensyn til den forventede gennemgaaende Trafik, dernæst anbefalede at bygge denne Bane let, thi det ærede Medlem maa jo dog vide, at den Hurtighed, hvormed man kan befare en Bane, staaer i omvendt Forhold til dens Værd. Grunden til, at jeg har maattet fastholde, at Vendsysselbanen bygges noget sværere end de øvrige i Lovforslaget omhandlede Baner, er netop den, at jeg ønsker, at den allerede strax skal kunne modtage Stog, forsaavidt der viser sig Fornødenhed dertil. Der er vel fra flere Sider fremkommet Udval — ja, jeg kunde sige, mere end Udval, bestemte Paastande — om, at en saadan gennemgaaende Trafik ikke kunde ventes, og at den ikke kunde komme efter den Udvikling, som Jernbanerne i Sverrig havde faaet, og at man ikke kunde vente nogen Posttrafik ad den Vej. Jeg er imidlertid i det heldige Tilfælde at kunne meddele Thinget, at der dog allerede iforgaars er kommet en officiel Forespørgsel hertil fra den svenske Generalpostdirecteur om, naar Jernbanen til Frederikshavn kan være særbig, og hvorledes det saa vil stille sig med Hensyn til den svenske og norske Postforbindelse.

Sessen: Jeg er noget unbeselig ved at bidrage til at forlænge Forhandlingerne, der allerede have været saalænge, men jeg veed, at mange flere end jeg endnu ønske at tale, og det vilde altsaa kun gjøre lidet Udslag til Forhandlingernes Afslutning, om jeg ogsaa nu vilde frasalbe Ordet. Det forekommer mig derhos, at det vilde være uhøfligt af mig, navnlig ligeoverfor den ærede 1ste Landsstingsmand for